

programmy-pomogayut-borotsya-s-rasprostraneniem-koronavirusa-530782.html

Чиквашвілі Д.О.,

курсант 2 курсу
факультету підготовки фахівців
для підрозділів стратегічних розслідувань
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Блінова Ганна Олександрівна,
доцент кафедри адміністративного права,
процесу та адміністративної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
доктор юридичних наук, доцент

КОРУПЦІЙНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ: АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

Корупція за всіх часів залишається основною проблемою, носить соціальний, економічний, політичний й морально-естетичний характер. Корупційні явища охопили повністю всі сфери життя, що шкодить розвитку демократії в Україні. Згідно останнім показників Індексу сприйняття корупції у державному секторі Україна з 175 країн зайняла 144 місце, поставши поряд з Іраном, Нигерією, Папуа-Новою Гвінеєю, що красномовно свідчить про місце, яке Україні запропонувало світове співтовариство.

Проводячи дане дослідження ставимо за мету проведення чіткої межі між тлумаченнями понять «корупція», «корупційні правопорушення», «адміністративне корупційне правопорушення». Такі питання знаходять своє відображення у наукових працях вітчизняних науковців М. І. Мельника, А. В.

Терещука, М. Ю. Тихомирова та ін., а також зарубіжних – Б.В. Волжекін, М.В. Костенникова та ін. [2, с. 23-24]

По-перше, повне та змістовне офіційне визначення корупції знайшло своє відображення в документах 34-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН: корупція – це «виконання посадовою особою будь-яких дій чи бездіяльність у сфері його посадових обов'язків за винагороду у будь-якій формі у інтересах того, хто надає таку винагороду, з порушення посадових інструкцій, так й без їх порушення»[3].

За думкою М.І. Мельника, дефініцію «корупція» слід розглядати у масштабному вимірі: це поняття вартує обмежити від інших суспільно небезпечних явищ, таких як, хабарництво, організована й економічна злочинність, й таке інше, з метою кваліфікації цих явищ, а також розробка дійсних заходів з попередження й протидії[2, с. 102].

В свою чергу, А.В. Терещук тлумачить корупцію у двох аспектах, а саме: як протизаконне діяння посадових осіб, направлене на особисте збагачення; як стійкий зв'язок представників владно-управлінських структур із злочинним середовищем, сприяння її протиправної діяльності шляхом використання наданих державною повноважень[4, с. 20].

На законодавчому рівні поняття «корупція», «корупційне правопорушення» знайшло своє відображення у Законі України «Про запобігання корупції» від 14 жовтня 2014 року. Щодо корупційних правопорушень, частіше за все порушуються нормативні адміністративні приписи, список суб'єктів таких правопорушень закріплений у ст. 172-4, 172-5, ст. 172-8, ст. 172-9 КУПАП[1], основними з яких є особи, що наділені владними повноваженнями. За вчинення корупційних діянь передбачена як кримінальна так і адміністративна відповідальність – вид юридичної відповідальності, що передбачає накладання адміністративних стягнень за порушення

загальнообов'язкових правил, передбачених адміністративним законодавством. Адміністративні корупційні правопорушення за своєю будовою включають такі елементи: об'єкт, об'єктивна сторона, суб'єкт, суб'єктивна сторона.

Отже, провівши такий аналіз можемо зазначити, що адміністративні корупційні правопорушення за складом дещо схожі на кримінальні, але істотні ознаки відокремлюють їх один від одного:

- Не всі адміністративні корупційні діяння мають характер корупційного явища – частіше за все винагорода, привілеї чи пільг здійснюється не в особистих інтересах чи в інтересах третіх осіб;

- Здійснювані діяння мають характер корупції, але не суспільно-небезпечної, а так званої «соціальної»: отримання лікарняного листа, пришвидшення перерахування пенсійних виплат та ін.;

- Корупцію вартує розглядати з позиції правової й громадянської сфери впливу. Так, корупція правового поля повинна відповідати всім вимогам, передбачених нормативно-правовою базою, хоча громадянське поле має меншу суспільну небезпеку порушення нормативної бази, елементарних правил існування;

- Суміжні ознаки корупційних правопорушень вартує враховувати для правильної правової кваліфікації.

Література:

1. Кодекс України про Адміністративні Правопорушення від 7 грудня 1984 (редакція від 07.02.2019).

URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10>

2. Корупція-корозія влади [Текст] : соціальна сутність, тенденції та наслідки, заходи протидії: монографія / М. І. Мельник. – К. : Юридична думка, 2004. 400 с.

3. Матеріали 34-й сесії Генеральної Ассамблеї ООН 1979//Вісник МГУ. – М., 1980.

4. Терещук О. В. Адміністративна відповідальність за корупційні правопорушення : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 / О. В. Терещук; кер. роботи С. М. Штефан; Нац. ун.-т "Одеська юридична академія". – Одеса, 2009. – 20 с.

Шумейко Андрій В'ячеславович,

курсант 1 курсу
факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Волков Юрій Михайлович,
викладач кафедри тактико-спеціальної підготовки,
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПСИХОЛОГІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ СИЛ ОХОРОНИ ПРАВОПОРЯДКУ УКРАЇНИ

Актуальність теми породжена низками проблем, що можуть виникати як і до діяльності в органах охорони правопорядку, так і під час неї. Особливо, під час загострень криз, які у свою чергу можуть зумовлювати зростання криміногенного стану все більше і більше поліцейських зазнають недостатній рівень підготовки морального та психічного рівня знань, що супроводжують діяльність правоохоронців. З'являється упереджене ставлення до окремих типів людей, виникає професійна психічна деформація працівника правоохоронних органів.

Як ми знаємо і як зазначає психолог – дослідник даної проблеми Остапович В. П., що справжній і